

[Handelsministeren.]

Flertal har vedtaget at tiltræde Ministeriets Henstilling om, at Landmandsbankens Bankraad honoreres for hele Kalenderaaret 1923 med et aarligt Honorar af 25 000 Kr. til Formanden og 10 000 Kr. til hvert af de øvrige Medlemmer, og at det aarlige Honorar fra 1. Januar 1924 indtil videre bliver 18 000 Kr. til Formanden og 7 500 Kr. til hvert af de øvrige Medlemmer.

Paa Udvalgets Vegne:

H. V. Møgegaard.“

Jeg har ikke sagt noget om, at det var med et Flertal eller ikke med et Flertal, men det er en Vedtagelse i Udvalget, som har foreligget overfor Handelsministeriet, som det fremgaar af dette Brev.

Til det ærede Medlem Hr. Dahlgaard vil jeg gerne sige, at jeg finder, modsætningsvis til det ærede Medlem, at hvor Staten har saa store Interesser, som den har i Afviklingskassen, er det naturligt og rimeligt og rigtigt, at Ministeriet ogsaa er repræsenteret i Udvalget, saaledes at Ministeren stadig paa den bedst mulige Maade kan holdes à jour med Udvalgets Arbejde. Og for mit eget Vedkommende kan jeg erklære, at det Arbejde, som jeg har set udført af Afviklingskassen og af Departementschef Dalhoff i den Tid, jeg har været Handelsminister, er af en saadan Art, at jeg ønsker at fortsætte paa samme Maade som hidtil; og jeg tror, at Staten har haft god Støtte netop af Departementschef Dalhoff, ikke mindst nu for nylig ved Adskillelsen af Engagementerne mellem Banken og Afviklingskassen.

Hele Spørgsmaalet om, hvorledes Finansudvalget har stillet sig, kan jeg ikke udtale mig om. Jeg har givet en skriftlig Redegørelse til Finansudvalget, den sidste Aften det var samlet, jeg læste den op, og jeg har senere oversendt den til Finansudvalget. Jeg ved ikke, om dette har holdt Møde siden da, der er ikke tilgaaet mig nogen Meddelelse. Men i øvrigt er det heller ikke noget Bevillingsspørgsmaal, saa jeg har ikke skullet have nogen Afgørelse i Finansudvalget.

Jeg skal ikke komme nærmere ind paa det ærede Medlem Hr. Holsteins forskellige Udtalelser, men vil blot meddele det ærede Medlem, at de Embedsmænd i Landmandsbanken, som er afskediget, har Pension . . . (*Holstem*: Ikke alle!). Ja, de, der var berettigede til Pension, andre kan vel ikke have det . . . og det er en ret stor Byrde, der i Fremtiden paahviler Banken netop af den Grund.

Korsgaard: Den højtærede Minister brugte Udtalelsen Postulater om mine Udtalelser. Som almindeligt Medlem af Rigsdagen tør jeg ikke bruge et saadant Udtryk, men det er vel sagtens et ministerielt.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om den gamle Landmandsbankledelse vil jeg bede den højtærede Minister se Fortrykket efter, naar det kommer; jeg mener at turde paa staa, at den højtærede Minister brugte meget nedsettende Udtalelser om dette Udvalg, og det fandt jeg forkert.

Med Hensyn til Hr. Kauffmann, ja, da maa det vel bero paa noget af en Skønssag, hvad der falder ind under Embedet og hvad ikke. Jeg tror dog, mange vil mene, at Folk, der er ansat i Bankinspektoratet, har en vis Pligt i Forhold som det her omtalte.

Med Hensyn til Nationalbankdirektør Green synes det mere og mere klart at fremgaa af Ministerens Udtalelser, at han sidder der som Institutionen Nationalbankens Repræsentant. Jeg mener, det har sin Interesse. Jeg gaar naturligvis ikke ud fra, at der sker noget efter denne Forhandling, men ikke desto mindre kunde det dog have sin Interesse.

Til sidst maa jeg igen paa det skarpeste protestere imod, at Ministre skulde have deres Ryg dækket med Hensyn til Anvendelsen af Statens Penge, ved at de har talt med fire, om jeg saa maa sige, tilfældige Rigsdagsmedlemmer. At hænge sig i, om man vil kalde det Bevillingsspørgsmaal eller ikke, kalder jeg Sofisteri; det er Statens Penge, her er Tale om, det ved jo enhver, i Forhold til Landmandsbanken, og derfor mener jeg det selvfølgelig, at enten maa man staa for sit eget Ansvar og lade være med at tage andre med i Ansvaret, eller ogsaa maa man ad regulær Vej skaffe sig Sikkerhed for, at bagved disse Udtalelser staar Rigsdagens Billigelse.

Hauge: Jeg vil kun erklære mig tilfreds med den Oplæsning, den højtærede Handelsminister foretog af det Dokument, hvori det fastsloges, at Landmandsbankudvalget, Nimandsudvalget, havde haft Forslaget om Bankraadsmedlemmernes Lønninger til Behandling. Det fremgik jo klart af denne Skrivelse, at det kun var et Flertal, der havde billiget, at Bankraadsmedlemmernes Lønninger fastsattes, som de blev fastsat, og at Formandens Lønning blev sat til 25 000 Kr. til at begynde med. Det fremgik af Skrivelsen, at der var et Mindretal, og dette Mindretal repræsenterede Socialdemokratiet. Vi protesterede imod disse høje Lønninger, vi fandt dem urimelige,